ବୋରପୁଖୁରୀ ଚା' ବଗିଚାର ପରିଚାଳନା

ବନାମ

ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ, ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆସାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 1, 1978

[ଭି. ଆର୍. କ୍ରିଷ୍ଣା ଆୟର ଏବଂ ଯଶୱନ୍ତ ସିଂ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, (ଅଧିନିୟମ XIV), 1947, ଧାରା 33 (3) (b) – ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଧାରାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ଏକ ଆବେଦନର ସଂଶୋଧନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 33 (2) (b) ଅନୁଯାୟୀ, କୌଣସି ପ୍ରଶମନ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ପରିଷଦ କିମ୍ବା କୌଣସି ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ମଧ୍ୟସ୍ଥି କିମ୍ବା ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ଜାତୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ଆପୋଷ ମିଳାମିଶା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ, ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ବିବାଦରେ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, ବରଖାସ୍ତ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଅନୁଯାୟୀ ସେହି କର୍ମଚାରୀ, ଏହି ବିବାଦ, ବରଖାସ୍ତ କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ପାଇଁ, କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଏକ ମାସ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେହି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଯାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି । ଧାରା 33 (3) (b) ଅନୁଯାୟୀ, ଯାହା ଧାରା 33 (2) କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥାଏ, କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନତା ସମୟରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ କୌଣସି ସୁରକ୍ଷିତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 10 (a) (2) ଅଧୀନରେ ଗୁରୁତର ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ବିବରଣୀରେ ଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହିତ ସହମତ ହୋଇ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2, ଜଣେ ସୁରକ୍ଷିତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଭଳି ପରିଚାଳନା ତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା । ଯେହେତୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ 1964 ର ସନ୍ଦର୍ଭ ସଂଖ୍ୟା 35ରେ ଥିବା ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଆସାମର ଗୌହାଟୀରେ ଥିବା ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ପରିଚାଳନା ସିଧାସଳଖ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିପାରିଲା ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ନଭେମ୍ବର 10, 1966 ତାରିଖର ଏହାର ଚିଠି ଦ୍ୱାରା, ପରିଚାଳନା, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲା ଯେ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର 19,1966 ରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିବା ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦରେ ଥିବା ଦୋଷାରୋପ ପାଇଁ ସେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କମ୍ପାନୀ ସେବାରୁ ବରଖାସ୍ତ କରାଯିବ କିନ୍ତୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 ଅଧୀନରେ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଯୋଗୁ ଦଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟରେ, ସେ ନିଲମ୍ବନରେ ରହିବେ । ସେହି ତାରିଖରେ,

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (2) ଅଧୀନରେ ପରିଚାଳନା-ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2, ନଭେମ୍ବର 17, 1976ରେ ତାଙ୍କ ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ, ନଭେମ୍ବର 10, 1966ରେ ଚିଠି ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରଖାସ୍ତ କରାଯାଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ କେବଳ ବିନା ଦରମାରେ ନିଲମ୍ବନରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟପେୟ ସାମଗ୍ରୀ (କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଖାଦ୍ୟପେୟ ସାମଗ୍ରୀ ଦର ଅନୁଯାୟୀ) ପାଇବାକୁ ବିଶେଷାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଚା' ଏବଂ ଜାଳେଣି କାଠର ମାଗଣା ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ଡିସେମ୍ବର 24, 1966 ରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଭିଯୋଗ କରି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33A ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି, ଉତ୍ତରଦାତା ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଜୁନ୍ 27, 1967 ରେ, ଯେତେବେଳେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମୂଳ ଆବେଦନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (2) (b) ଅଧୀନରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ଅପିଲକାରୀ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ଏହା ଅନୁରୋଧ କରି ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (3) (b) ଅନୁଯାୟୀ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ଜୁଲାଇ 10, 1967 ତାରିଖର ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ନିମ୍ନରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (3) (b) ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଭଳି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (2) ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳନାର ମୂଳ ଆବେଦନକୁ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଏହାକୁ ପୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା, ଯିଏ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁମତି "ନ ପାଇ" ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ଜଣେ ସୁରକ୍ଷିତ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବାରେ ପରିଚାଳନା ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଆସାମ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (3) (b) ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାଳନ ନକରି ବରଖାସ୍ତ ଦଣ୍ଡ ପୂର୍ବରୁ ଲାଗୁ କରାଯାଇ ଏକ 'କାର୍ଯ୍ୟୋତ୍ତର' ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି : 1. ନ୍ୟାୟ ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟଭାରରେ ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଏହା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଏହା ପ୍ରସଙ୍ଗର ଅଂଶ ନୁହେଁ ବରଂ ସାରାଂଶ ଅଟେ ଯାହାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ପରିଚାଳନା ରେ ଅସାବଧାନବଶତଃ କରାଯାଇଥିବା ଭୁଲଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ମନେ ରଖିବା ମଧ୍ୟ ସମାନ ଭାବରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ନ୍ୟାୟର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପାଇଁ ଆଇନଗୁଡ଼ିକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ବୈଷୟିକ କିମ୍ବା ପାଣ୍ଡିତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଢଙ୍ଗରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ଅର୍ଥ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ବୋଲି ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲାରେ ବେଳେବେଳେ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ୱେଷ୍ଟର୍ନ ଇଣ୍ଡିଆ ମ୍ୟାଚ କୋ. ବନାମ ୱର୍କମେନ, [1963] 2LLJ 459 ପୃଷ୍ଠା 464 ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ।

2. ଯେତେବେଳ ସେମାନେ କୌଣସି ପରୋକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଆଇନକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥର ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେବାକୁ ଅନୁମତି

ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି । *ପାଟନା ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍, ପାଟନା ବନାମ ବାଲି ବାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ [1958] S.C.R. 871,* ଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

3. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ :– (a) ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମୂଳ ଆବେଦନ, ବାସ୍ତବରେ ଏବଂ ମୂଳତଃ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (3) ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ପାଇଁ ରହିଥିବାରୁ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଆଇନ ସହିତ ଅନୁରୂପତା ସହିତ ଏହାକୁ ପରିସାମାପ୍ତି କରିବା ଉଚିତ ।

1. ଉପରୋକ୍ତ ଚେକ୍ ସଂଖ୍ୟା 53ରେ ବୋରପୁଖୁରୀ ଚା ବଗିଚା ପରିଚାଳକଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ଜାଲ ଥିଲା ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି କି ?

2. ଉକ୍ତ ଚେକ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିବରଣୀ ଯାହା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁଲିସକୁ ଦିଆଯାଇଥିବାର ଜଣାପଡ଼େ ତାର କ 'ଣ ହେଲା ଏବଂ ଆରୋପିତ ଜାଲିଆତିର ସତ୍ୟତା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଉପରେ ସେହି ବିବରଣୀର ଫଳାଫଳର ପ୍ରଭାବ କ' ଣ ?

3. ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି କି ?

4. ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଥିଲା ନା ଏହା କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ଶ୍ରମ ଅଭ୍ୟାସ କିମ୍ବା ଉତ୍ପୀଡ଼ନର ପରିଣାମ ଥିଲା ?

5. ଅନୁସନ୍ଧାନର ଉପସଂହାର ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା କୌଣସି ଦେୟ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ କି ନାହିଁ ।

[ନ୍ୟାୟାଳୟ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତିର ଛଅ ମାସରୁ ଅଧିକ ହୋଇନଥିବ, ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରେରଣ ସହିତ ମାମଲାର ଫଏସଲା କରିବାକୁ ଆହୁରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ]

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1764/1971 ।

(ଦେୱାନୀ ନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 236/1967 ରେ ଗୌହାଟୀରେ ଆସାମ ଏବଂ ନାଗାଲାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସେପ୍ଟେମ୍ବର 18, 1970 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ)

ଏଫ୍. ଏସ୍. ନରିମାନ, ପି. ଏଚ. ପାରେଖ ଏବଂ ଏସ୍, ଏନ୍. ଚୌଧୁରୀ

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ

କେ. ପି. ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ବି. ବି. ତୱାକଲେ

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କ ପାଇଁ

ଏକ ତରଫା : ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ପାଇଁ

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ

ଯଶୱନ୍ତ ସିଂ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ଅପିଲ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦେୱାନୀ ନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 236/1967 ରେ ଆସାମ ଏବଂ ନାଗାଲାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସେପ୍ଟେମ୍ବର 18, 1970 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ।

ଏହି ଅପିଲକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଥିବା ତଥ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା : ଶ୍ରୀ ନରେଶ କୁମାର ଗାଙ୍ଗୁଲି, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 (ଏହା ପରେ 'ଉତ୍ତରଦାତା' ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା) ବିଷନୌଥ ଚା 'କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼ର ବୋରପୁଖୁରୀ ଚା' ବଗିଚାରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ (ଯାହା ଚା' ଚାଷ ଏବଂ ନିର୍ମାଣରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛି ଏବଂ ଏହାର ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରେ) ଯେପରି ଜଣେ 2ୟ କିରାଣୀ ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 33 (3) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ 'ସୁରକ୍ଷିତ ଶ୍ରମିକ' ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ (ଏହା ପରେ 'ଅଧିନିୟମ' ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) । ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 1966 ରେ, କମ୍ପାନୀର ଚେକ୍ ସଂଖ୍ୟା 53 ଯେଉଁଥିରେ ବୋରପୁଖୁରୀ ଚା' ବାଗିଚାର ପରିଚାଳକଙ୍କ ଜାଲ ଦସ୍ତଖତ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା, ସେଥିରୁ ଜଣେ ସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କରଙ୍କଠାରୁ ନଗଦ ଟଙ୍କା ନିଆଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତରେ, କାରଖାନାର ଚୌକିଦାର, ମନସିଦ ମୁଣ୍ଡା କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଚେକ ନଗଦୀକରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ବଗିଚାର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟଠାରେ 680/- ପରିମାଣର ଆୟ ଟଙ୍କା ଶେଷୋକ୍ତଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ *ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ* ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 10 (a) (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଗୁରୁତର ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ଗଠନ କରିଥିଲା, ସେପ୍ଟେମ୍ବର 19, 1966 ରେ ସେ ଉପରୋକ୍ତ ଚେକ୍ ଉପରେ ପରିଚାଳକଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ଜାଲ କରି ସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କରଙ୍କ ଠାରୁ ମନସିଦ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଟଙ୍କା ହାସଲ କରିଥିବାର ଅଭିଯୋଗ କରି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯାହା ସେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 22, 1966 ରେ ଦେଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ (ଯାହା ଏକ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ ଥିଲା) ସନ୍ତୋଷଜନକ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା, କମ୍ପାନୀର ଅଧୀକ୍ଷକ ଶ୍ରୀ ଆର୍. ଆର୍. ଏଲ୍. ପେନୋଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦୋଷାରୋପର ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ଯିଏ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ତାଙ୍କୁ କମ୍ପାନୀ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥାପିତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଜେରା କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତର ଶେଷରେ, ତଦନ୍ତ ଅଧିକାରୀ ସେହିଭଳି ଭାବରେ ଏହା କହି ତାଙ୍କ ବିବରଣୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲା ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଉପରୋକ୍ତ ଖଣ୍ଡର ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶରେ କଳ୍ପନା କରାଯାଇଥିବା ଗଭୀର ମନ୍ଦ ଆଚରଣରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ପରିଚାଳନା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ସୁରକ୍ଷିତ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସନ୍ଦର୍ଭ ସଂଖ୍ୟା 35/1964 ହୋଇଥିବାରୁ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ, ଗୌହାଟୀରେ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଆସାମଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ପରିଚାଳନା ସିଧାସଳଖ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିପାରିଲା ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ନଭେମ୍ବର 10, 1966 ତାରିଖର ଏହାର ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳନା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲା ଯେ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର 19, 1966 ରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦରେ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ ପାଇଁ ସେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କମ୍ପାନୀର ସେବାରୁ ବରଖାସ୍ତ କରାଯିବ କିନ୍ତୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 ଅନୁଯାୟୀ ସକ୍ଷମ

ବୋରପୁଖୁରୀ ଚା' ବଗିଚା ବନାମ ଆସାମ ଆଇ. ଟି. (ଯଶୱନ୍ତ ସିଂହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି)

କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶ ବିଚାରାଧୀନ ରହିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ସେ ନିଲମ୍ବନରେ ରହିବେ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନଭେମ୍ବର 10, 1966 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଲିଖିତ ସୂଚନା ପତ୍ର ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା : –

"ଶ୍ରୀ ଏନ୍. କେ. ଗାଙ୍ଗୁଲି,

2ୟ କିରାଣୀ,

ବୋରପୁଖୁରୀ ଟି.ଇ.

ପି.ଓ.: ଚରାଲି ।

ମହାଶୟ,

ଆପଣଙ୍କୁ ଏତଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ କରାଯାଉଛି ଯେ, 19 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1966 ର ମୋ ଚିଠିରେ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦୋଷାରୋପର ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ଆପଣଙ୍କ ମାମଲାର ଉପଯୁକ୍ତ ଶୁଣାଣି ପରେ ଆପଣ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆପଣଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରାଯାଏ ଯେ, *ଆପଣଙ୍କୁ କମ୍ପାନୀର ସେବାରୁ ବରଖାସ୍ତ କରାଯିବ ।*

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 33 ଅନୁଯାୟୀ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶ ବିଚାରାଧୀନ ରହିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଏହି ଦଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଆପଣ ନିଲମ୍ବନରେ ରହିବେ । ଯେହେତୁ ଆପଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ଦୋଷାରୋପ ଉପରେ ମୋର ତଦନ୍ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି, ଏହି ନିଲମ୍ବନ ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ କୌଣସି ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ଭତ୍ତା ମିଳିବ ନାହିଁ ।

ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ,

ଏସ୍ ଡି/- ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସ୍ୱେର,

ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ସହକାରୀ

ସେହି ଦିନ, ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଗୌହାଟୀର ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ନଭେମ୍ବର 17, 1966 ରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ବୋରପୁଖୁରୀ ଚା' ବଗିଚା ପରିଚାଳକଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସୂଚନା ପତ୍ର ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ:

"ପରିଚାଳକ,

ବୋରପୁଖୁରୀ ଚା' ବଗିଚା,

ଚରାଲି ପି.ଓ.

ମହାଶୟ,

ଆପଣଙ୍କ 10-11-66 ତାରିଖର ଚିଠିରୁ ମୋତେ ଲାଗୁଛି ଯେ, *ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରଖାସ୍ତ ହୋଇନାହିଁ, କେବଳ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ବିନା ଦରମାରେ ନିଲମ୍ବନରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।*

ତେଣୁ, ଯେହେତୁ ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରଖାସ୍ତ ହୋଇନାହିଁ, ଆପଣ ମୋତେ ନିମ୍ନରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କିଛି କୌଣସି କମ୍ପାନୀ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶେଷାଧିକାର ଲାଭ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ।

(1) ଖାଦ୍ୟପେୟ ସାମଗ୍ରୀ "ଚାଉଳ ଏବଂ ଅଟା" (କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଖାଦ୍ୟପେୟ ସାମଗ୍ରୀ ଦର ଅନୁଯାୟୀ)

(2) ଚା' "ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ" (ତଥାପି ମୋତେ ଏକ ମାସର ଖାଦ୍ୟପେୟ ସାମଗ୍ରୀ ମିଳିବା ବାକି ଅଛି)

(3) ଜାଳେଣୀ-କାଠ "ନିଃଶୁଳ୍କ (ବର୍ଷର ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାସଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇବାକୁ ଅଛି) ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆପଣଙ୍କ ଶୀଘ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ମୁଁ ଖୁସି ହେବି । ଶୀଘ୍ର ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ଅନୁନୟ କରୁଛି ।

ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ,
ଏସ୍ ଡି/- ଏନ୍. କେ. ଗାଙ୍ଗୁଲି
2ୟ କିରାଣୀ ।"

ଡିସେମ୍ବର 24, 1966 ରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଅଧିନିୟମ 33 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଭିଯୋଗ କରି ଅଧିନିୟମ 33A ଅନୁଯାୟୀ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଜୁନ୍ 27, 1967 ରେ, ଯେତେବେଳେ ଅଧିନିୟମ 33 (2) (b) ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ମୂଳ ଆବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ଅପିଲକାରୀ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (3) (b) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉ । ସନ୍ଦର୍ଭ ସୁବିଧା ପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନକୁ ନିମ୍ନରେ ପୁନଃ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି :-

"1. ତାହା ହେଉଛି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ସମୟରେ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଧାରା 33 (2) (b) ଅଧୀନରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନିଚ୍ଛାକୃତ ଭାବେ ଏକ ବୈଷୟିକ ତ୍ରୁଟି ହୋଇଥିଲା ।

2. ଆବେଦନକୁ ପଢ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିବ ଯେ, ଯଦିଓ ଆବେଦନକୁ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ପରିଚାଳନା ବର୍ଗ, ବାସ୍ତବରେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (2) ର ନୁହେଁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (3) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁପାଳନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା ।

3. ଏପରିକି ଶ୍ରୀ ଏନ୍. କେ. ଗାଙ୍ଗୁଲିଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରାଯାଇଥିବା 10 ନଭେମ୍ବର, 1966 ତାରିଖର ପରିଚାଳନା ବର୍ଗର ଚିଠି ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରିବ ଯେ, ଆଇ.ଡି. ଧାରା ଅଧିନିୟମ 33 (3) ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଆଯାଉଛି ।

ସେଥିପାଇଁ, ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଏ ଯେ, ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଏକ ଧାରା 33 (3) ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ଖୁସି ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଇତ୍ୟାଦି ।"

ଜୁଲାଇ 10, 1967 ତାରିଖର ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (2) ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳନାର ମୂଳ ଆବେଦନକୁ ଅଧିନିୟମ 33 (3) (b) ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଏହାକୁ ପୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ ବୋଲି

ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ, ପରିଚାଳନା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରୁ ଅନୁମତି ନନେଇ' ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ଜଣେ ସୁରକ୍ଷିତ ଶ୍ରମିକ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା ଯିଏ ଜଣେ ସୁରକ୍ଷିତ ଶ୍ରମିକ ଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବାରେ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛି । ଏହି ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ପରିଚାଳନା ବର୍ଗ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଜୁଲାଇ 10,1967 ତାରିଖର ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରି ନିମ୍ନତର ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାର ହୋଇଥିବା ଉତପ୍ରେଷଣ କିମ୍ବା ପରମାଦେଶ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ରିଟ୍ ଜାରି କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (3) (b) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାଳନ ନକରି ବରଖାସ୍ତ ଦଣ୍ଡ ପୂର୍ବରୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବାରୁ, ଏକ *କାର୍ଯ୍ୟୋତ୍ତର* ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରିଚାଳନା ବର୍ଗ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ କରିଛନ୍ତି ।

ଅପିଲକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଶ୍ରୀ ନରିମାନ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦିଓ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (3) (b) ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ଅନୁମତିକୁ ଅଟକାଇବା ପାଇଁ ଏକ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପାଇଁ ଖୋଲା ହୋଇପାରେ, ଯଦି ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଏ ଯେ, ଜଣେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଜଣେ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ *ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ* ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଯଦି ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଏ ଯେ, ଏହା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାକୁ ତଥ୍ୟ ଅଛି ଯେ, ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଅନ୍ୟାୟ ଶ୍ରମ ଅଭ୍ୟାସ କିମ୍ବା ଉତ୍ପୀଡ଼ନର ଦୋଷୀ ଥିଲେ, ତେବେ ଏହି ମାମଲାରେ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଦର୍ଶାଇବାକୁ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନଥିଲା ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଅଧିନିୟମ ଧାରା 33 (3) (b) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (3) (b) ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ମୂଳ ସାରାଂଶକୁ ଅଣଦେଖା କରି ନଭେମ୍ବର 10, 1966 ତାରିଖର ଏହାର ମୂଳ ଆବେଦନକୁ ଏକ ଆବେଦନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବାକୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ମନା କରିଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନରିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଉପସ୍ଥାପନାରେ ଆମେ ଯଥେଷ୍ଟ ଦୃଢତା ପାଇଥାଉ । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି, ବିଶେଷ କରି ଉପରୋକ୍ତ ପୁନଃଉପସ୍ଥାପିତ ଚିଠିପତ୍ରର ରେଖାଙ୍କିତ ଅଂଶ, ଅର୍ଥାତ ନଭେମ୍ବର 10, 1966 ତାରିଖର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପତ୍ର, ଯେଉଁଥିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଉପଯୁକ୍ତ ତଦନ୍ତ ପରେ ଯେହେତୁ ଶେଷୋକ୍ତ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ କମ୍ପାନୀ ସେବାରୁ ବରଖାସ୍ତ କରାଯିବ, କିନ୍ତୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 ଅନୁଯାୟୀ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିଚାରାଧୀନ ରହିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଣ୍ଡ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ନିଲମ୍ବନରେ ରହିବେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ନଭେମ୍ବର 17, 1966 ତାରିଖରେ ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ ଏହି ଆଳରେ ତାଙ୍କ ସେବା ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଯେ, ଖାଦ୍ୟପେୟ ସାମଗ୍ରୀ ଆଦିର ସୁବିଧା ପାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ନିଜ ଆବେଦନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ନଭେମ୍ବର 10, 1966 ରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ନିଶ୍ଚୟ କଥନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 10 ର ଅନ୍ତିମ ଭାଗରେ ମଧ୍ୟ ବିବୃତି ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ 'ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ' ବରଖାସ୍ତ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଉତ୍ତରଦାତା ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 10 (a) (2) ଅନୁଯାୟୀ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଅନୁମତି ନମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନିଲମ୍ବନରେ ରହିବେ ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିନାହାଁନ୍ତି ବରଂ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ବିପରୀତରେ କାଟ କରିବାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭୁଲ ଥିଲେ । ଏହା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଯେ, ଉଭୟ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ

ଏବଂ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (3) (b) ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ମୂଳ ଆବେଦନକୁ ଏକ ଆବେଦନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଯଥାର୍ଥତା ଦେବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଏବଂ ସେଠାରେ କିଛି ଅଦରକାରୀ ଶବ୍ଦକୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନର ପ୍ରକୃତ ଆଧାର ଏବଂ ସାରାଂଶକୁ ହାତଛଡ଼ା କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟ ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟଭାରରେ ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଏହା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଏହା ପ୍ରସଙ୍ଗର ଅଂଶ ନୁହେଁ ବରଂ ସାରାଂଶ ଅଟେ ଯାହାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ପରିଚାଳନାରେ ଅସାବଧାନବଶତଃ କରାଯାଇଥିବା ଭୁଲଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । *ୱେଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ ଇଣ୍ଡିଆ ମ୍ୟାଚ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମଚାରୀ* [1] *ଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ* ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ମନ୍ତବ୍ୟ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିପରୀତ ଅଟେ :-

> ପୁନର୍ବାର, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସୁଥିବା ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରଶ୍ନ ପରି, ଏହା ହେଉଛି ସାରାଂଶ ଯାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅଂଶ ନୁହେଁ; ଏବଂ ସାରାଂଶର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଯତ୍ନ ସହକାରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବା ଯୋଗ୍ୟ ।"

ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ମନେ ରଖିବା ମଧ୍ୟ ସମାନ ଭାବରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ନ୍ୟାୟର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ବେଳେବେଳେ ଆଳଗୁଡ଼ିକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ବୈଷୟିକ କିମ୍ବା ପାଣ୍ଡିତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଢଙ୍ଗରେ ନୁହେଁ ବରଂ ନିରପେକ୍ଷ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଅନ୍ୱୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ତେଣୁ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସରକୁ ଏବଂ *ପାଟନା ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ପାଟନା ବନାମ ବାଲି ବାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ମାମଲାରେ* [2] ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟକୁ ଏହି ପ୍ରଭାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଆଳରେ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପରୋକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସକ୍ରିୟ ନହୋଇଥାନ୍ତି, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି, ଆମର ମତ ରହିଛି ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ଯେଉଁଥିରେ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମୂଳ ଆବେଦନକୁ ବିବେଚନା କରିବା ଉଚିତ ଯାହା ବସ୍ତୁତଃ ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (3) (b) ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଥିଲା ଏବଂ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ପରେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁରୂପତା ସହିତ ଏହାର ଫଏସଲା କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା:–

1. ଉପରୋକ୍ତ ଚେକ ସଂଖ୍ୟା 53ରେ ବୋରପୁଖୁରୀ ଚା' ବଗିଚା ପରିଚାଳକଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ଜାଲ ଥିଲା ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି କି ?

---

[1] [1963] 2 L.L.J.459, 464 ।

[2] (1958) S.C.R. 871 ।

2. ବିବରଣୀ ଯାହା ଉକ୍ତ ଚେକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୋଲିସକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାର କ 'ଣ ହେଲା ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜାଲିଆତିର ସତ୍ୟତା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଉପରେ ସେହି ବିବରଣୀର ଫଳାଫଳର ପ୍ରଭାବ କ' ଣ ?

3. ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି କି ?

4. ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ନା ଏହା କୌଣସି ଅନୁଚିତ ଶ୍ରମ ଅଭ୍ୟାସ କିମ୍ବା ଉତ୍ପୀଡ଼ନର ପରିଣାମ ଥିଲା ?

5. ତଦନ୍ତ ଉପସଂହାର ହେବା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ ମଧରେ ମଧବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା କୌଣସି ଦେୟ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ କି ?

ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ନାକଚ କରୁଛୁ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ନଭେମ୍ବର 10, 1966 ତାରିଖର ଉପରୋକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (3) (b) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବା ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ, ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତିର ଛଅ ମାସରୁ ଅଧିକ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରେରଣ ସହିତ ଏହାର ଫଏସଲା କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ମାମଲାକୁ ପୂର୍ବୋକ୍ତର ନିକଟକୁ ପଠାଇବୁ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନେ ଯେପରି ଚାହିଁବେ ସେପରି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ । ଏହି ଅପିଲର ଖର୍ଚ୍ଚ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 2ୟ ଉତ୍ତରଦାତା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଯାହାର ପରିମାଣ 1500/- ଟଙ୍କା ହେବ । ସି.ଏମ୍.ପି. 5411/71 ରେ ଆଦେଶ ବଜାୟ ରହିବ ।

ଏସ୍.ଆର୍. *ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।*

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଓ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : - ରଶ୍ମିତା ସାହୁ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ